

M T L N L M L KHÓ QUÊN

“Nhật qu, nhì ma, th ba h c trò”

Tu i h c trò có nh ng phút giây r t h n nhiên và tinh ngh ch, nh ng th t ngây th và vô cùng đáng yêu. Nh c đ n tu i h c trò ai ai cũng s có nh ng kĩ ni m vui, bu n khác nhau. Và riêng đ i v i tôi, có m t k ni m mà tôi khó có th nào quên, m c dù tôi đã c g ng, c g ng quên r t nhi u.

Câu chuy n y b t đ u khi tôi còn là m t cô h c sinh l p 9.

Là m t h c sinh luôn luôn đ c s tin t ng và yêu quý c a th y cô, b n bè và đ c bi t là cô giáo ch nhi m, tôi luôn ph n đ u đ đ t đ c danh hi u h c sinh xu t s c và là ng i tiên phong trong các ho t phong trào c a tr ng. Trái ng c l i hoàn toàn so v i tôi là đ a b n trai vô cùng tinh ngh ch và c hay ch c gh o tôi, nó tên là Dũng và ng i đ i tôi.

Ngày hôm y là ki m tra m t ti t môn Văn và đó cũng chính là ti t c a cô giáo ch nhi m. C l p ai n y cũng chăm chú làm bài, trong đó có tôi. Tôi đang t p trung đ làm bài thì b ng th y đ u h i b đầu, tôi quay đ u l i phía sau thì ra là Dũng, nó đã kéo tóc c a tôi. Th c s lúc đó tôi r t b c mình nh ng tôi ch quay đ u l i phía sau và nói nh v i nó r ng:

-“L n sau đ ng lung nh v y n a nhé”. Nói xong tôi quay m t lên làm bài ti p, th nh ng trò ngh ch ng m c a nó v n ch a đ ng đ y. Nó ti p t c dùng m t m u k o xu bôi vào mái tóc c a tôi khi n cho tóc dính c ng l i và không th nào g ra đ c. Vì không th ki m n i lòng t c gi n nên tôi li n đ ng d y quay xu ng và đ m th t m nh, th ng vào m t nó và hét lên:

-“Sau mi c dai th , ta đã b o là không đ c lung n a c mà”.

BÀI D THỊ S 9

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ ba, 31 Tháng 10 2017 05:58 -

Sau khi đánh mạnh vào mặt Dũng còn giận còn a tôi đứng ng ng đã đứng xuống ng ng tôi đã v a đánh b n th t sao? “không th tin n i! tôi đã t tayđánh Dũng ? .Tôi đã không coi tr ng s có m t c a cô giáo trong l p ? Tôi đã t ý đánh b n mà không h i ý ki n cô giáo sao? ”.Và bây gi đây c l p và cô giáo ai n y cũng nhìn tôi v i v ng c nhiên.Tôi không bi t lúc y mình nên làm gì c .Tôi nên xin l i cô chng hay là ng i xu ng t i p t c làm bài?. Suy nghĩ m t lúc lâu r i tôi quy t đ nh ng i xu ng và làm bài t i p vì tôi bi t rõ mình s không đ can đ m đ nói “l i xin l i” cô tr c m t c l p và Dũng.

Cô giáo ch ng nói gì mà ch l ng yên. Cô ch xu ng bên tôi và nói nh vào tai tôi r ng:

-“Cu i gi em và Dũng hãy l i g p cô”

Cu i gi các b n ai n y cũng ra v h t. Trong gian phòng lúc này ch có ba ng i đó là tôi, cô và Dũng. Tôi c nghĩ cô s r t gi n và s m ng tôi r ng: “L ra lúc đó em không nên đánh b n, có nhi u cách đ gi i quy t nh ng t i sao em l i làm nh v y,t i sao em l i tr nên hung h n nh th h Ha?” Nh ng cô đã không làm nh v y mà cô ch nói v i v i chúng tôi r ng:

-“Các em v viết b ng ki m đi m đ ngày mai n p cho cô và cô mong r ng s vi c này s không bao gi tái ph m thêm m t l n nào n a”

Khóe m t cô h i cay cay, m c dù cô đang c đ che gi u c m xúc c a mình nh ng tôi bi t ch c là cô đang r t bu n và th t v ng vì tôi. Cô ch ng trách móc gì tôi c nh ng tôi đã có l i v i cô.Và cô l i bên tôi nói kh qua tai tôi r ng: “Cô th t th t v ng v em”

L th t! Sao ch m t câu nói c a cô thoi nh ng tôi l i đ ng t n đáy lòng. Tôi mu n xin l i cô l m nh ng tôi không đ t tin và can đ m đ nh n l i sai c a mình và xin l i tr c m t cô, tôi ch bi t ng i khóc, khóc th t nhi u. Bây gi trong m t cô m t h c sinh hi n lành và luôn đ c s tin t ng c a cô đã không còn, thay vào đó là m t đ a h c sinh hung hãn và khó tin t ng.

Khi v đ n nhà tôi c suy nghĩ mãi và t h a v i lòng dù cho có th nào đi chng n a tôi cũng

BÀI ĐỀ THI SỐ 9

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ ba, 31 Tháng 10 2017 05:58 -

Sợ xin lỗi cô dù tôi xin lỗi đó hỏi muồn màng. Sáng hôm sau tôi đã cố gắng đi sớm hơn mọi khi để xin lỗi và nói cô và bạn bè nghe kể đi m. Nhưng tôi đã không có cơ hội để làm được điều đó b

.

Chỉ lúc này cũng là lúc tôi nhận được tin "vì một số lý do khách quan nên cô được chuyển công tác đến nơi khác và bạn tôi sẽ có giáo viên mới thay cô chỉ nhiệm vụ bạn

.

V

Này là bây giờ tôi sẽ không bao giờ được có cơ hội nào để gặp lại cô nữa".

Nhận được tin đó

,

tôi nhận được hình ảnh và không thể thành lời. Tôi sao? Tôi sao hỏi như vậy được? Tôi sao cô

hỏi không cho tôi một cơ hội để xin lỗi cô chứ? Trời ơi! Thế là tôi xin lỗi cả tôi sẽ không bao giờ đến tại cô được rồi.

Lúc trước tôi rất ghét những đứa bạn hay làm cô buồn những gì đây chính tôi, là chính tôi

đã làm cho cô buồn rồi.

Tôi tự hỏi sẽ không bao giờ tái phạm thêm một lần nào nữa và mong rằng một ngày nào đó cô sẽ hiểu cho mà tha thứ cho đứa học trò như tôi.

"Thầy cô ơi! Những người lái đò đưa chúng em đến bến bạn bè tạm ngưng lại gần nhà" Vậy mà giờ đây tôi lại phải lòng những người lái đò.

Cho đến tận bây giờ tôi vẫn luôn luôn ân hận vì lỗi lầm của mình, lẽ ra lúc này tôi nên xin lỗi cô, thì chắc hẳn cô sẽ tha lỗi cho tôi nhưng tôi đã không làm được điều đó và từ bây giờ

tôi sẽ

quyết tâm không bao giờ phạm lại lỗi lầm một lần nào nữa. Kể từ nay cô tôi sẽ giữ mãi trong lòng và làm bài học kinh nghiệm cho chính tôi và các bạn. Tôi mong rằng các bạn sẽ không bao giờ phạm lại sai lầm tôi.

"Cô à! Em biết cô luôn tự ra mắt mọi người và nghiêm khắc trước mặt tôi em những bên trong cô là một người yêu cầu và đôi lúc cảm. Cô luôn giúp em phần lớn trong học tập và luôn là "kim cương" để em noi theo. Vậy mà giờ đây là em, là chính em đã làm cho cô phải buồn em xin lỗi cô!

BÀI ĐỀ THI SỐ 9

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ ba, 31 Tháng 10 2017 05:58 -

X

in lại cô nhũ u.

Mong rằng khi cô đi c

đ

đọc bài văn này của em cô sẽ hiểu u và thông cảm cho em cô nhé”.

“ Ai trong mỗi chúng ta cũng có lúc phải phạm lỗi lầm nhưng đi u quan trọng là chúng ta phải biết nhận lỗi và sửa chữa lỗi lầm đó. Đừng bao giờ nhút nhát, rụt rè trước lỗi lầm của mình đừng có lúc không có cảm hứng thì cố gắng vì tất cả đã quá muộn màng, rồi phải ân hận suốt đời như tôi. Tất nhất là đừng bao giờ làm cho những người xung quanh của ta, đọc cảm thấy là thấy cô và cha mẹ phải buồn dù chỉ một lờn”

.

...

Vòng thời gian có một chiều nhưng kích thước của thời gian mãi trôi về quá khứ xa xăm. Cánh chim én bay đi rồi biệt tăm chao lờ lờ, nghiêng ngã giữa dòng đời rồi vụt cánh bay lên. Không niềm là cái khó quên, ai ai cũng mang theo mình làm hành trang cuộc sống, Đón nhận, đừng suy, đừng tìm kiếm trên đường đời.